

12 Ιουνίου 2011

Για την δύναμη του καλού λόγου-Αγίου Λουκά αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Αφιέρωματα / Άγιος Λουκάς Κριμαίας

«Και παράγων ο Ιησούς εκείθεν είδεν

άνθρωπον καθήμενον επί το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον, και λέγει αυτώ· ακολούθει μοι. Και αναστάς ηκολούθησεν αυτώ» (Μθ. 9, 9).

Ποιος ήταν αυτός ο Ματθαίος, ο οποίος στη συνέ-χεια έγινε μεγάλος απόστολος και ευαγγελιστής; Ήταν τελώνης και μάζευε φόρους. Ο λαός μισούσε τους τελώνες και τους θεωρούσε αμαρτωλούς, διότι έκαναν πολλές αδικίες προσπαθώντας να κερδίσουν περισσό-τερα χρήματα για τον εαυτό τους. Και αυτόν τον άνθρωπο, που όλοι τον θεωρούσαν άθλιο και τον απο-στρέφονταν, ο Κύριος τον καλεί και του λέει: «Ακο-λούθει μοι».

Μόνο δύο λέξεις, και αυτές έκαναν επανάσταση στην ψυχή του τελώνη. Σηκώθηκε αμέσως, έριξε κά-τω τα χρήματά του και ακολούθησε τον Χριστό.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι το κάλεσμα του Χριστού μπορεί να προκαλέσει στην ψυχή του ανθρώ-που επανάσταση. Στους βίους των αγίων υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανθρώπων, οι οποίοι επέστρε-ψαν στον Χριστό μετά από έναν λόγο του Ευαγγε-λίου. Από την πείρα μου γνωρίζω ότι ένας καλός λό-γος μπορεί να συνταράξει την ψυχή του αμαρτωλού, όπως συντάραξε την ψυχή του τελώνη Ματθαίου. Άν-θρωποι πνιγμένοι στην αμαρτία, κλέφτες, ληστές και φονιάδες, όταν τους λες έναν καλό λόγο και τους δεί-χνεις την αγάπη σου, την συγκατάβαση και τον σεβα-σμό στο πρόσωπό τους, συγκινούνται πάρα πολύ.

Και εμείς οι αμαρτωλοί, αδύναμοι και ασήμαντοι άνθρωποι με έναν λόγο αγάπης και σεβασμού μπορούμε να συγκινούμε και να συνταράζουμε τις καρδιές των αμαρτωλών, όπως ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Να το θυμόμαστε και ποτέ να μην κατακρίνουμε τους αμαρτωλούς, να μην τους στιγματίζουμε, αλλά να τους φερόμαστε με αγάπη, δείχνοντας σεβασμό στο πρόσω-πό τους, αν και οι ίδιοι δεν το σέβονται και το έχουν καταπατήσει.

«Και εγένετο αυτού ανακειμένου εν τη οικία, και ι-δού πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνανέκειντο τω Ιησού και τοις μαθηταίς αυτού. Και ιδόντες οι Φαρισαίοι είπον τοις μαθηταίς αυτού· διατί μετά των τελωνών και αμαρτωλών εσθίει ο διδάσκα-λος υμών; Ο δε Ιησούς ακούσας είπεν αυτοίς· ου χρείαν έχουσιν οι ισχύοντες ιατρού, αλλ' οι κακώς έ-χοντες. Πορευθέντες δε μάθετε τι εστίν έλεον θέλω και ου θυσίαν. Ου γαρ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλ' αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Μθ. 9, 10-13).

Οι φαρισαίοι αγανακτούσαν για το ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός συναναστρεφόταν με τους αμαρτω-λούς, τις πόρνες και τους τελώνες. Περιφρονούσαν αυτούς τους ανθρώπους και θεωρούσαν ακαθαρσία να επικοινωνούν μαζί τους. Ποτέ δεν τους μιλούσαν, άλ-λα τους κακολογούσαν και τους κατέκριναν για την συμπεριφορά

τους.

Ξέρουμε ότι οι πόρνες έπλεναν τα πόδια του Κυ-ρίου Ιησού και τα σκούπιζαν με τα μαλλιά τους. Πο-τέ δεν έχουν ακούσει απ' Αυτόν κανένα λόγο επιπληκτικό. Τις συγχωρούσε και τις έλεγε: «Πορεύου και από του νυν μηκέτι αμάρτανε» (ΐω. 8, 11).

Οι φαρισαίοι ήταν ανίκανοι να καταλάβουν αυτή την συμπεριφορά του Χρίστου και δυσφορούσαν για την στάση του απέναντι στους αμαρτωλούς. Αλλά ο Κύριος τους απαντούσε το εξής: «Ου χρείαν έχουσιν οι ισχύοντες ιατρού, αλλ' οι κακώς έχοντες» (Μθ. 9, 12). Ήλθε για να σώσει τους αμαρτωλούς. Με την α-γάπη του αγκάλιαζε κάθε αμαρτωλό και ζητούσε να τον οδηγήσει στην σωτηρία. Στους φαρισαίους που του παραπονέθηκαν είπε: «Πορευθέντες δε μάθετε τι ε-στίν έλεον θέλω και ου θυσίαν» (Μθ. 9, 13). Οι γραμ-ματείς και οι φαρισαίοι την ελπίδα της σωτηρίας τους στήριζαν στις θυσίες και τις προσευχές τους, και ο Κύριος λέει ότι δεν θέλει θυσία, αλλά έλεος, έλεος στους αμαρτωλούς.

Οι θυσίες χρειάζονταν στην Παλαιά Διαθήκη, διό-τι προεικόνιζαν την Μόνη Θυσία πού πρόσφερε ο Κύ-ριος Ιησούς Χριστός πάνω στον Σταυρό του Γολγο-θά. Όταν δόθηκε αυτή η Θυσία οι άλλες θυσίες έχα-σαν την σημασία και το νόημα τους, γι' αυτό δεν τις προσφέρουμε πια.

Τώρα ο Κύριος δεν περιμένει θυσία αλλά έλεος. Περιμένει από μας την ευσπλαχνία σε όλους τους αμαρτωλούς και τους περιφρονημένους. Η συμπεριφο-ρά μας προς αυτούς τους ανθρώπους να είναι ίδια μ' αυτήν που έδειξε Εκείνος. Να μην περιφρονούμε κα-νέναν, κανέναν να μην θεωρούμε κατώτερο από μας. Να βλέπουμε τις δικές μας αμαρτίες και όχι των άλ-λων, να αποκτήσουμε την ταπείνωση και την πραότη-τα, μιμούμενοι την δική Του ταπείνωση και πραότητα. Να αγαπάμε και να ευεργετούμε τους περιφρονημέ-νους και τους ταπεινωμένους, να τους προσφέρουμε πνευματική βοήθεια, δείχνοντας ενδιαφέρον για την σωτηρία τους.

Ο Κύριος λέει όταν κάνουμε τραπέζι να μην κα-λούμε ανθρώπους που μπορούν μετά να καλέσουν και εμάς στο γεύμα, αλλά τους πένητες και τους φτωχούς κουρελιάρηδες. Θέλει να το κάνουμε με αγάπη, και πάντα με συμπόνια να φερόμαστε στους ανθρώπους που ο κόσμος τους περιφρονεί, καλώντας τους βρωμιάρηδες και αχρείους.

Ο Κύριος μας έδωσε παράδοξες και θαυμαστές ε-ντολές. Είπε ότι δεν θέλει θυσία αλλά έλεος, έλεος σε όλους που το χρειάζονται. Ένα μεγάλο, αμέτρητο πλήθος ανθρώπων περιμένουν κάποιον να τους δείξει ευσπλαχνία, να τους πει ένα λόγο αγάπης και παρηγο-ριάς. Περιμένουν οι άνθρωποι κάποιον να τους δείξει

τρυφερότητα και να τους βοηθήσει, και αντί αυτού συναντούν στους γύρω τους ψυχρότητα και αδιαφο-ρία. Αλλά πάνω από αυτά και σε μερικούς ακόμα χρι-στιανούς βλέπουν περιφρόνηση και αποστροφή.

Στα μάτια του Θεού αυτός, που έτσι συμπεριφέρε-ται στους αδελφούς του, πράττει βαριά αμαρτία. Σε ό-λα πρέπει να είμαστε μιμητές του Κυρίου και να ακολουθούμε το παράδειγμα Του. Ας Τον ακολουθήσου-με λοιπόν και ας μην θεωρούμε τον εαυτό μας ανώτε-ρο από τον πλησίον, όποιος και να είναι αυτός – κλέ-φτης, φονιάς ή ληστής, διότι στα μάτια του Θεού μπο-ρεί να είμαστε χειρότεροι από αυτόν.

Να θυμόμαστε πάντα πώς συμπεριφερόταν ο Κύ-ριος στους αμαρτωλούς, πώς φέρθηκε στον τελώνη Ματθαίο και πώς φερόταν σε άλλους τελώνες, πόρνες και αμαρτωλούς και προκαλούσε μ' αυτό την οργή των φαρισαίων. Να μην είμαστε σαν τους φαρισαίους, αλλά να μιμούμαστε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Α-μήν.

ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΙΜΑΙΑΣ

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΜΟΣ Β΄

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ" ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πηγή: http://www.impantokratoros.gr/dynamis_kalou_logou.el.aspx

<http://bit.ly/10ihg4y>